

יום ב', כ"ג בסיון תשס"ג (23 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפני כמה ימים, שאלנו אתכם, הקוראים, מהי כוונת הביטוי, "השעות הקטנות" של הלילה? התשובה המקובלת היא שמדובר על השעות שאחרי חצות בלילה, כלומר 0100, 0200 בלילה וכו' שמספרם קטן לעומת שעות אחרות. לע"ד, תשובה זו אינה מספקת כיוון שיש מקומות בעולם הפועלים עפ"י שעון של 12 שעות, וכאשר הם מגיעים לשעה 0100 אחה"צ – באור היום – אין הם מדברים על השעות הקטנות של היום. אזי, נראה לי שיש כוונה נוספת לביטוי זה, כוונה שאולי אף מקשרת אותנו לפרשת השבוע שקראנו בשבת האחרונה, פ' "שלח", בה אנו למדים על חטא המרגלים.

בדיווח שהביאו נציגי השבטים אחרי שחזרו למחנה ישראל במדבר מלתור את הארץ, אמרו, בין יתר דבריהם: "ושם ראינו ... בני ענק ... ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם." [במדבר י"ג 33] מלמדינו מכך חז"ל כי יחסי העולם הלא-יהודי כלפינו נובע במידת-מה מהדרך בה אנו מתייחסים לעצמנו. וכן הסדר בדברי המרגלים: קודם תיארו איך הם ראו את עצמם, וכתוצאה מכך, איך ראו אותם תושבי הארץ.

לכן, אפשר לומר כי אנחנו מרגישים בעצמנו "קטנים" בשעות אלה של הלילה, קטנים, פחות בטוחים, לא בדיוק בני-חורין, אלא כבולים בחבלי השניה או בידי החשק החזק להיות ישנים... וזאת, לעומת השעות של אחר-הצהריים, שגם הן בעלות מספרים קטנים – 0100, 0200 אחה"צ וכו'. אך אלה שעות של יום, שעות של גבורה, שעות של בחירה חופשית, בהן אנחנו לא מרגישים קטנים – לא בעינינו, ולא בעיני אחרים.

בימים אלה, אנו פונים שוב לשאלת קיומנו בתור עם בכלל, בתור 'עם סגולה' \ 'ממלכת כהנים וגוי קדוש' בפרט. אתמול למדנו על ההבדל הדק בין למלא ייעוד זה, כפי שהאות 'ק' מזכיר לנו את עניין הקדושה, לבין לזלזל ביעוד זה – ואז אנחנו עלולים להדמות יותר לשם אות זו ... לקוף.

בשעה שבאו אבות המדינה להכריז על הקמתה, הבינו שיש שאלות קשות ומורכבות שאין להם את התשובות ההולמות להן – כגון, קיבוץ גלויות, יחסים בתוך החמנה היהודי, יחסים עם השכנים – הקרובים והרחוקים, אופי המדינה, חינוך הבנים, וכו'. לכל אלה השאלות אמרו שנפתור אותן אחת-אחת. על ראש סדר-היום היה להחזיק מעמד בפני ההתקפה הערבית הצפויה.

פעלו נכון בהרבה תחומים בו-זמנית, ואנחנו אסירי-תודה על כך. ואולי אף אפשר להגיד שפעלו נכון בדחיית שאלות פוליטיות קשות עד למועד אחר. "כל צרה בשעתה". קודם-כל צריכים לבנות מדינה, ולהעמידה על רגליה. נגבש עמדה על שאלות אלה עם הזמן, אמרו. אך, כדי שתהיה עמדה מגובשת בבוא העת, צריכים לחנך את הבנים. אי-אפשר לבחור בין אופציות שונות אם לא קבלנו את החינוך שמסביר לנו מה יש בכל מסלול, בכל כיוון שנשקול לילך בו.

”כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונינו עד עולם סלה.” [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', כ"ג בסיון תשס"ג (23 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ספר ישעיה מתחיל כך: "חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלים..." הנבואה מתחילה בחזון, יתר הספר שם קרום וגידים על חזון זה. גם אנחנו, יורשי דורי-דורות של יהודים בעלי חזון. תפקידנו להגשים חזון, לא להיות קטנים בעינינו אלא גדולים בעינינו.
[דעה אישית – תוספת, בע"ה, מחר...]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני
בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל